

tinget udtaler sit levende Ønske om en snarlig Ordning af Retsplejen i Overensstemmelse med Grundlovens § 74, jfr. § 71, og fordrer det Justitsministeren til at foretage de fornødne Skridt til Fremme af denne Reform's Gennemførelse". Der staar ikke noget om, at den gamle Proceskommissions Betænkning ikke var tidshvarende og skulde revideres. Det var et Forslag om at tage Sagen op paa en frist. Saaledes gøre vi tit og mange Gange her i Danmark. Naar det kniber med en Reform, det vil sige, naar den bliver saa paatrængende, at vi ere nødte til at bestæftige os med den, laver man i Stedet for at gennemføre den, en Kommission om den, og naar saa Kommissionens Arbejde kommer efter 5 Aar, tænker man paa det i andre 5 Aar og reviderer det yderligere i 5 Aar. Imens gaar Tiden, og saa er vi lige nær.

N. J. Larsen: Derjom den ærede Ordfører havde gjort sig bekendt med den Forhandling, der her i Tinget gik forud for Vedtagelsen af den Beslutning, hvis Ordlyd han oplæste, vilde han ikke have talt saa uforsaaende, som han gjorde. Det var netop Meningen med hin Beslutning, at der af Justitsministeren skulde nedlægges en Kommission til at gennemgaa det foreliggende Udkast til en Retsreform og foretage de Endringer i samme, som de i Tidens Løb indvundne nyere Erfaringer maatte gøre ønskelige.

Ordføreren (Mf. Christensen): Jeg har ikke fundet nogen Anledning til at gennemgaa disse Forhandlinger, og ser først nu dette Forslag til en Dagsorden. Jeg vil heller ikke herefter have nogen Anledning dertil, da jeg i og for sig finder Spørgsmaalet, hvad der har givet Anledning til denne Kommission, ganske uinteressant. Vi kende alle, hvorledes Kommissioner blive til her i Danmark, og vi vide ogsaa, hvad der gennemgaaende kommer ud af dem. Denne Samling synes mig at bære en Del Vidnesbyrd i den Henseende.

Justitsministeren (Rump): Naar jeg skal udtale mig om den fremkomne Betænkning og de af Udvalgets Flertal stillede Forslag, kan jeg i det væsentlige henholde mig til mine Bemærkninger under første Behandling. Den Gang fremdrog jeg ikke blot — hvad der i øvrigt er in confesso —, at Forslaget i alt væsentlig var bygget paa Proceskommissionens Arbejder og altsaa indeholdt Uddrag deraf, Arbejder, som vare gjorte med Indspørgselen af den akkusatoriske Procesmaade for Øje. Men jeg gjorde til-

lige opmærksom paa, at dette Forslag i Virkeligheden var ret langt fra at være til, hvad der i Øjeblikket forelaa i Proceskommissionen. Tværtimod gjorde det rundt omkring paa Kommissionens Forslag Tilføjelser og Forbedringer, som vilde have til Følge, at de offentlige Autoriteter vilde blive endnu ugunstigere stillet med Hensyn til Efterforskning og Oplysning af Forbrydelser, end de vilde være, dersom man ligefrem kunde overføre Proceskommissionens Arbejde paa den nuværende Procesmaade. Jeg gjorde en Bemærkning den Gang om, at man, naar man vilde gennemgaa Lovforslaget, vilde finde den Slags Forandringer rundt omkring omtrent i samtlige Paragraffer. Jeg fandt dog ikke Anledning til at paavise dette i Detail, men fremdrog tre Paragraffer, hvor de foretagne Forandringer forekom mig at være, om jeg saa maa sige, af særlig ondartet Karakter, nemlig §§ 3, 9 og 11. Naar jeg nu ser paa den foreliggende Betænkning og Flertallets Forslag, maa jeg ganske vist indrømme, at paa nogle Punkter er Overensstemmelsen med Proceskommissionens Arbejder blevet mindre, men det er ogsaa kun paa nogle Punkter og i Virkeligheden ikke paa de mest fremragende. Jeg skal derfor gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til de her omhandlede tre Paragraffer, men i øvrigt lade de andre blive liggende. Fra § 3, der handler om Politiets Myndighed til at foretage Anhøldelser, inden Beslutning endnu er taget af Dommeren, er der fjernet nogle af de værste Bjørne, om jeg saa maa sige. Men Hovedbestemmelsen har man aldeles forbigaaet, en Bestemmelse nemlig, der findes i Proceskommissionens Arbejde, og som ikke vil kunne undværes under den akkusatoriske Procesmaade og lige saa lidt under hvilken som helst anden. Det hedder nemlig i Proceskommissionens Arbejde, at Politiet skal kunne foretage Anhøldelse, hvor der er Grund til at frygte for, at Nemedet vil forspildes ved et Ophold for at fremstafte Rettens forudgaaende Beslutning. Naar Proceskommissionens Arbejde engang kommer herved, ville de Herre se, at de ville blive nødte til at tage Hensyn til dette Moment, hvis de da overhovedet ville vente at faa denne Lov gennemført. Nu have de ladet det ligge, men det kan ikke undværes, i alt Fald ikke under den nuværende Procesmaade. Hvad § 9 angaar, er der der i Virkeligheden ikke foretaget nogen Forandring med Hensyn til Betingelserne for Fængsling. Jeg gjorde ved første Behandling opmærksom paa forskellige Mangler, og særlig fremhævede jeg, at der i Proceskommissionens Arbejder fandtes en Bestem-